

Bryssel den 18 september 2015
(OR. en)

11858/15

LIMITE

VISA 273
CODEC 1166
COMIX 391

Interinstitutionella ärenden:
2014/0094 (COD)
2014/0095 (COD)

NOT

från: Ordförandeskapet
av den: 24 september 2015
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/gemensamma kommittén

Komm. dok. nr: 8401/14 VISA 90 CODEC 971 COMIX 201 (COM(2014) 164 final)
8406/14 VISA 91 CULT 56 CODEC 974 COMIX 202 (COM(2014) 163 final)

Ärende: Viseringspaketet
– Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om en unionskodex om viseringar (viseringskodex) (omarbetning)
– Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en rundresevisering

I. Lägesrapport

Den 2 april 2014 lade kommissionen fram "viseringspaketet", som innehåller förslaget till en omarbetning av förordningen om den europeiska viseringskodexen¹ (nedan kallat *viseringskodexen*) och förslaget till en förordning som syftar till att inrätta ett s.k. rundresevisering².

¹ Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (se 8401/14).
² Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en rundresevisering och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenvärdet och förordningarna (EG) nr 562/2006 och (EG) nr 767/2008 (se 8406/14).

I utkastet till förordning om omarbetning av viseringskodexen beaktas den ökade politiska tonvikt som lagts på viseringspolitikens positiva effekter för Europeiska unionens ekonomi ur ett vidare perspektiv, och i synnerhet de positiva effekterna för turismen. Syftet är att säkerställa större överensstämmelse med tillväxtmålen i Europa 2020-strategin och bidra till att skapa ekonomisk tillväxt och samtidigt bevara samstämmigheten med annan unionspolitik, såsom yttre förbindelser, handel, utbildning, kultur och turism.

För att uppnå detta presenteras genom förslaget en rad ändringar som syftar till att underlätta resandet för personer som reser lagligt och förenkla den rättsliga ramen i medlemsstaternas intresse. Nya kategorier av viseringssökande, som kan gynnas av dessa förenklingar av förfarandet, införs också. Vissa förenklingar av förfarandet gäller alla sökande medan andra endast gäller vissa personkategorier: "Sökande som är registrerade i VIS", "personer som reser regelbundet och är registrerade i VIS" samt "nära anhöriga" till unionsmedborgare.

Vad gäller utkastet till förordning om rundresevisering införs en typ av visering som kallas "rundresevisering". Syftet är att täppa till en rättsliga lucka genom att införa en nytt bemyndigande för personer som har ett berättigat intresse eller behov av att stanna längre än 90 dagar inom Schengenområdet, men inte tillräckligt länge i någon medlemsstat för att bosätta sig där. Det skulle därmed innebära en lösning för vissa personkategorier som har ett sådant berättigat intresse, t.ex. liveartister, idrottsmän och deras personal som turnerar mellan olika medlemsstater. Den längsta tillåtna vistelsetiden inom Schengenområdet förlängs med ett år, med en möjlig förlängning med ytterligare ett år, men begränsas till 90 dagar för varje enskild medlemsstat inom varje 180-dagarsperiod. Det framtida EU-omfattande systemet för in- och utresa kan bli viktigt för detta förslag eftersom det kommer att möjliggöra uträkning av tillåten vistelsetiden för alla tredjelandsmedborgare.

När det gäller förfarandena inom Europaparlamentet är López Aguilar (LIBE, S&D) föredragande för förslaget om omarbetning av viseringskodexen, och Brice Hortefeux (LIBE, EPP) har utsetts till föredragande för det förslag som syftar till att införa en rundresevisering. Utkastet till rapport lades fram i LIBE-utskottet den 14 september. Omröstningen om ändringsförslagen till båda förslagen kommer troligtvis att hållas den 13 oktober 2015.

När det gäller förfarandena inom rådet påbörjade arbetsgruppen för visering den första behandlingen av förslaget i juni 2014. Diskussionerna var inriktade på ett antal förenklingar som ansågs särskilt problematiska och för vilka lämpliga lösningar måste identifieras. Huvudproblemet för rådet är i själva verket är att finna en lämplig balans mellan att främja ekonomisk tillväxt genom turism inom Europeiska unionen, och samtidigt förhindra olaglig invandring och förebygga säkerhetsrisker. I detta sammanhang kvarstår ytterligare ett antal frågor som uppfattas som känsliga och för vilka politisk vägledning från ministrarna skulle var till stor hjälp för att föra diskussionerna framåt.

II. Kvarstående frågor

Ordförandeskapet uppmanar därför ministrarna att kommentera följande frågor:

1. Det obligatoriska utfärdandet av visering för flera inresor som är giltig i tre eller fem år till personer som reser regelbundet och är registrerade i VIS (artikel 21.3 och 21.4)

Enligt kommissionens förslag ska konsulat utfärda en treårig visering för flera inresor till personer som reser regelbundet och är registrerade i VIS och som lagligen har använt de två tidigare erhållna viseringarna. Personer som reser regelbundet och är registrerade i VIS och som lagligen har använt den treåriga viseringen för flera inresor ska beviljas en femårig visering för flera inresor, under förutsättning att ansökan lämnas in inom ett år från den dag då den treåriga viseringen för flera inresor löpte ut.

En stor majoritet av delegationerna motsätter sig det faktum att förslaget innebär att konsulaten, om samtliga villkor är uppfyllda, inte har något annat val än att utfärda en visering för flera inresor (dvs. utfärdande av en visering för flera inresor eller ingen visering alls) utan någon flexibilitet i fråga om giltighetstiden för viseringen för flera inresor, och till och med i fall då den sökande inte har begärt det. Vissa har förespråkat införandet av möjligheten att anpassa giltighetstiden för viseringen för flera inresor till den sökandes särskilda behov och krav, och möjligheten att utfärda en visering med en kortare giltighetstid.

Kommissionen å andra sidan understryker att upplägget kommer att leda till harmoniserad användning och förebygga viseringsshopping. Kommissionen hävdar också att konsulatens arbetsbördor kommer att minska eftersom de kommer att få in färre ansökningar. Kommissionen påminner också om att det kommer att vara till gagn för det omarbetade förslagets ekonomiska mål eftersom resenärer med ärligt uppsåt kommer att kunna resa till EU oftare, i tjänsten eller på sin fritid.

Mot bakgrund av ovannämnda överväganden vill ordförandeskapet uppmana ministrarna att uttrycka sina ståndpunkter angående följande frågor:

- Bör utfärdande av viseringar för flera inresor till resenärer som är registrerade i VIS och som uppfyller villkoren vara obligatoriskt?
- Bör det vara möjligt för konsulat att fastställa giltighetstiden för viseringar för flera inresor till en kortare period än de tre eller fem år som kommissionen föreslår?

2. Strykningen av nuvarande artikel 15 i viseringskodexen som föreskriver en medicinsk reseförsäkring

Kommissionens förslag innehåller en strykning av kravet på sökande att styrka att de har lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring, eftersom det aldrig har kunnat fastställas om försäkringen tillför något egentligt mervärde.

En stor majoritet av delegationerna har bestämt motsatt sig denna ändring och begärt att bestämmelsen återinförs. På grund av den rapporterade förekomsten av betydande utestående sjukhusfordringar för sjukvård till "utlänningar" efterlyser delegationerna en förbättring av det nuvarande systemet snarare än att det avskaffas.

Mot bakgrund av ovanstående föreslår ordförandeskapet att artikeln om medicinsk reseförsäkring återinförs och uppmanar ministrarna att lägga fram idéer om hur systemet kan förbättras så att missbruk kan förebyggas.

Godkänner ministrarna detta?

3. Tillämpningsområdet för definitionen av "nära anhöriga" till unionsmedborgare (artikel 2.7)

Kommissionen har föreslagit bestämmelser som syftar till att underlätta besök av nära anhöriga till unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat i vilken de är medborgare och besök från nära anhöriga till unionsmedborgare som är bosatta i ett tredjeland och som tillsammans vill besöka den medlemsstat i vilken unionsmedborgaren har sitt medborgarskap. Det bör påpekas att denna möjlighet redan finns inom ramen för vissa nyligen ingångna avtal om förenklade viseringsförfaranden. Nära anhöriga till unionsmedborgare tillhör en av de nya kategorier av sökande som kommer att omfattas av ett betydande antal förenklingar av förfarandet. Begreppet "nära anhöriga" inbegriper maka/make, barn, föräldrar, andra vårdnadshavare, far- och morföräldrar samt barnbarn.

Många delegationer har uttryckt farhågor eller motstånd till att denna nya kategori sökande införs, med huvudargumentet att definitionen omfattar alltför många personer och sträcker sig utöver det som föreskrivs i direktiv 2004/38/EG¹. I det direktivet anges dels de villkor som styr rätten för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, dels den permanenta uppehållsrätten för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar inom medlemsstaternas territorier. I direktivet definieras en familjemedlem enligt följande: [...] [i)] make eller maka, [...] [ii)] den partner med vilken unionsmedborgaren har ingått ett registrerat partnerskap [...], [...] [iii)] släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i [...] [ii] [...] [och slutligen] [...] [iv)] de underhållsberättigade släktingar i rakt uppstigande led, även till maken eller maken eller till sådan partner som avses i [...] [ii]. Även om de förenklingar av förfarandet för familjemedlemmar som finns i förslaget återspeglar de förenklingar som redan finns i direktiv 2004/38/EG är de förenklingar som föreslås för "nära anhöriga" i kommissionens förslag mer omfattande.

Mot bakgrund av det ovannämnda vill ordförandeskapet uppmana ministrarna att uttrycka sina ståndpunkter angående följande frågor:

Bör förslaget innehålla och föreskriva förenklingar av förfarandet för "nära anhöriga" till unionsmedborgare? Eller bör förslagets tillämpningsområde begränsas till "familjemedlemmar" så som dessa redan definieras i direktiv 2004/38/EG?

4. Utfärdande av viseringar vid de yttre gränserna inom ramen för en provisorisk ordning (artikel 33)

Medlemsstaterna har för närvarande endast rätt att utfärda viseringar vid den yttre gränsen från fall till fall beroende på den berörda tredjelandsmedborgarens individuella situation.

Många delegater anser att möjligheten för medlemsstater att vid den yttre gränsen temporärt utfärda giltiga viseringar för den utfärdande medlemsstatens territorium och ge innehavaren rätt att vistas maximalt 15 dagar inte bara kommer att ha en negativ inverkan på den befintliga infrastrukturen i vissa medlemsstater utan också öka säkerhetsriskerna och förvandla de berörda yttre gränserna till utsatta inreseställen till Schengenområdet.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

Mot bakgrund av dessa överväganden föreslår ordförandeskapet att artikeln stryks.

Godkänner ministrarna detta?

5. Rundreseviseringens tillämpningsområde

Arbetsgruppen för visering påbörjade granskningen av förslaget i januari 2015. Förslaget innebär att i princip varje tredjelandsmedborgare kan ansöka om en rundresevisering om han eller hon i tillräcklig grad kan styrka att han eller hon avser att vistas inom två eller fler medlemsstaters territorier längre än 90 dagar utan att vistas längre än 90 dagar i en av dessa medlemsstater.

Ett betydande antal delegationer har uttryckt stor oro inför tillämpningsområdet vad gäller innehavarna av rundreseviseringar och svårigheten att kontrollera resenärernas rörelser till följd av avsaknaden av gränskontroller inom Schengenområdet. Det har därför föreslagits att förslagets tillämpningsområde på individnivå ska begränsas till att omfatta de särskilda kategorier av sökande som har ett berättigat intresse eller behov av att resa inom Schengenområdet i mer än 90 dagar.

Ordförandeskapet vill därför uppmana ministrarna att uttrycka sina ståndpunkter angående följande fråga:

Med målet att begränsa förslagets tillämpningsområde, vilka kategorier av sökande bör kunna åtnjuta den föreslagna rundreseviseringen?

III. Slutsats

Coreper/rådet uppmanas att granska de ovannämnda frågorna inför ytterligare behandling i rådets förberedande organ.
